

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-40074 קינן נ' פקיד שומה חולון

1

לפני כב' השופטת ד"ר מיכל אגמון-גונן

בעניין:

המערער

אשר קינן

ע"י ב"כ עו"ד בסיל אושרי

נ ג ד

מדינת ישראל – פקיד השומה חולון

ע"י ב"כ עו"ד מורן סילס מפרקליטות מחוז ת"א

המשיבה

2

3

פסק דין

4

מונח לפני ערעור שהגיש המערער, מר אשר קינן, שביסודו עסקת תיווך שביצע המערער, אשר בגינה קיבל דמי תיווך בסך של למעלה ממיליון ₪, כשלטענת המערער הוא שילם בגדרי העסקה עמלות למתווכי משנה, שאותן יש לנכות מהכנסתו החייבת בגין העסקה. פקיד השומה טוען מנגד, כי המדובר בהוצאות פיקטיביות, שנועדו אך להקטין את הכנסתו החייבת של המערער.

9

הערעור הוגש בעקבות שומה בצו אשר הוצאה למערער על ידי פקיד השומה לפי סעיף 152(ב) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961. השומה בצו מתייחסת לשנת המס 2005 ובגדרי הערעור מלין המערער גם על החלטת פקיד השומה לפסול את ספריו לשנה זו על פי סעיף (יא)(1)(ג) לפקודת הוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות), תשל"ג-1973.

14

1. רקע הדברים וההליכים

המערער, מר אשר קינן, הינו טכנאי מיזוג אוויר במקצועו, המחזיק גם ברישיון תיווך במקרקעין. יצוין, כי המועד המקורי לקבלת רישיון התיווך בידי המערער והסיבות לכך שנויות במחלוקת בין הצדדים, והמערער לא הציג ראיה למועד קבלתו המדויק.

19

בדו"ח רווח והפסד שהגיש המערער לשנת המס 2005, דיווח המערער על הכנסה נוספת בגין מתן שירותי תיווך בסך 1,222,636 ₪. דמי התיווך שעליהם דיווח המערער מתייחסים לעסקה שנערכה בין חברת DHL ישראל בע"מ (להלן: DHL) לבין איירפורט סיטי בע"מ (להלן: איירפורט סיטי), שבגדרה שכרה DHL שטחי מסחר מאירפורט סיטי לתקופה בת 10 שנים, כך על פי הטענה.

24

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-40074 קינן נ' פקיד שומה חולון

לגרסת המערער, עסקת התיווך האמורה נעשתה בעזרתם של שני גורמים נוספים; מר ערן כהן, מנהל
ב. קשת מדיה בע"מ (להלן: קשת מדיה) ומר טל גולדשטיין, מנהל אכיזמוט הנדסת חשמל 2003
בע"מ (להלן: אכיזמוט), שתבעו נתח מדמי התיווך שקיבל. על פי גרסת המערער, לאחר הליך בוררות
למול מר כהן הוא שילם לקשת מדיה סך 586,254 ₪, ולאחר ניהול מו"מ עם מר גולדשטיין הוא
שילם לאכיזמוט סך 265,000 ₪. לפיכך, בדו"ח רווח והפסד שהגיש המערער לשנת המס 2005 ביקש
המערער להתיר בניכוי את ההוצאות ששילם, לטענתו, למתווכי המשנה, בסך 851,254 ₪, וזאת
בהתאם לחשבוניות שהציג.

פקיד השומה בדק את ההוצאות שעליהן דיווח המערער והגיע למסקנה, כי המדובר בהוצאות
פיקטיביות וכי בגין החשבוניות כלל לא ניתן כל שירות וממילא לא שולם דבר. במישור הפלילי,
הוטל על המערער כופר כספי בגין השימוש בחשבוניות פיקטיביות ודרישת ההוצאות שלא כדין,
וזאת חלף נקיטה בהליכים פליליים. במישור האזרחי, תיאם פקיד השומה את הוצאותיו של
המערער והוסיף להכנסה החייבת מעסק את הסכומים הנקובים בחשבוניות, בסך 851,254 ₪, כך
שהכנסתו החייבת של המערער לשנת 2005 נקבעה על סך 1,173,262 ₪.

המערער לא השלים עם קביעת פקיד השומה וביום 5.3.09 התקיים אצל פקיד השומה דיון בהשגה
שהגיש המערער. בדיון לא הציג המערער ראיות לביסוס ההוצאות הנדרשות ולא עלה בידו להסביר
את נחיצותם של מתווכי המשנה ותרומתם לביצוע העסקה. ביום 23.12.09 הוצאה למערער שומה
בצו.

ביום 8.9.09 פסל פקיד השומה את ספריו של המערער לשנת המס 2005 לפי סעיף 130(יא)(1)(ג)
לפקודת הוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבוניות), תשל"ג-1973, וזאת בעקבות השימוש האמור
בחשבוניות פיקטיביות. ביום 1.11.09 התקיים בפני פקיד השומה שימוע בעניינו של המערער, בגין
פסילת הספרים. שימוע נוסף התקיים בפני סגנית פקיד השומה ביום 16.2.11. ביום 8.3.12 נשלחה
למערער הודעה, שלפיה ההחלטה על פסילת הספרים עומדת בעינה.

מכאן הערעור שלפני.

2. טענות הצדדים

המערער טוען, כי הוא אכן הוציא את ההוצאות שעליהן הצהיר בדו"ח רווח והפסד לשנת המס 2005
ואשר בגין הומצאו לו החשבוניות, וכי עסקת התיווך לא הייתה באה אל העולם ללא מעורבותם של
מתווכי המשנה. על פי הטענה, המערער היה זה שערך חשבוניות מס למשלם ואילו שני שותפיו
לקיום העסקה ערכו למערער חשבוניות מס, כל אחד על פי חלקו. בהקשר זה נטען, כי כל הפעולות
כולן נעשו בייעוץ ובפיקוח של רואה חשבון משותף, כאשר עורכי החשבוניות, כל אחד בחלקו, גם
שילם את המס על הכנסתו מהעסקה. נטען גם, כי טענת פקיד השומה שלפיה המערער לא הוכיח

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-40074 קינן נ' פקיד שומה חולון

מעורבות של גורמים נוספים בעסקת התיווך הינה בבחינת לעג לרש, שהרי קבלן משנה בתיווך יוצר לעיתים קשר ומשפיע בדרכים שונות בגלוי או מאחורי הקלעים ועל כן כלל לא ברור איזה הוכחות מתיימר פקיד השומה לדרוש מהמערער בהקשר זה. עוד נטען, כי הוצאת החשבונית ורישומה בספרים הנוגעים בדבר הם ההוכחה להיותם של אלה מעורבים בעסקה.

יצוין, כי בכתב הערעור העלה המערער טענות נוספות, בהן הטענה כי לא ניתנה לו הזדמנות סבירה להשמיע את טענותיו כנגד השומה, כנדרש בסעיף 158א(א) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, וכי גם לא ניתנה לו ההזדמנות להשמיע את טענותיו כנגד ההחלטה על פסילת ספריו, כנדרש לפי סעיפים 130(יא)(2) ו-146 לפקודה. נטען גם, כי המועד להוצאת הצו חלף ולכן פקיד השומה היה מנוע מעריכתו. טענות אלו זנחו בסיכומי המערער ולא בכדי, באשר הן אינן מתיישבות עם המציאות העובדתית והמשפטית כהווייתה.

המשיבה טוענת, כי במהלך הליכי השומה המערער לא הציג כל ראיה כי התקבלו שירותים ממתווכי המשנה וכי ההוצאות שדרש בניכוי אכן שולמו למתווכי המשנה, וכי גם בגדרי הליך זה לא הוצגה כל ראיה לכך. המשיבה מדגישה, כי הנטל בעניין זה רובץ על המערער, וכי הדברים מקבלים משנה תוקף לנוכח פסילת ספריו. עוד מדגישה המשיבה את העובדה שהמערער שילם כופר, כאשר לשיטתה יש בכך כדי להעיד על כך שהמערער ידע שההוצאות שדרש בניכוי לא הוצאו בייצור הכנסתו.

3. המסגרת הנורמטיבית והשאלה שבמחלוקת

זכותו של נישום לנכות הוצאות מהכנסתו קבועה בסעיף 17 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, אשר קובע את הכלל הבסיסי דיניי ניכוי הוצאות בזו הלשון:

"לשם בירור הכנסתו החייבת של אדם ינוכו, זולת אם הניכוי הוגבל או לא הותר על פי סעיף 31 - יציאות והוצאות שיצאו כולן בייצור הכנסתו בשנת המס ולשם כך בלבד..."

מלשון סעיף 17 לפקודה עולה, כי קיימות שתי דרישות מרכזיות לשם התרת ניכוי הוצאה; האחת, כי ההוצאה יצאה לצורך ייצור הכנסה ולשם כך בלבד. השנייה, כי מדובר בהוצאה פירותית ולא בהוצאה הונית. בבסיס התרת ניכוי ההוצאות עומד עיקרון ההקבלה שעניינו הקבלת ההכנסה להוצאות שהוצאו לצורך ייצורה (ראו ע"א 3515/97 פקיד שומה באר שבע נ' בית מרקחת אילן בע"מ, פ"ד נו(5) 311, 315-316 (2002); ע"א 1124/03 גני עופר בניה והשקעות בע"מ נ' פקיד שומה ת"א 1, פ"ד נט(5) 313, 320 (2005), להלן: **עניין גני עופר**)).

בדומה לתכלית מס ההכנסה עצמו, התכלית המרכזית של סעיף 17 לפקודה היא לחייב את הנישום בשומת אמת. זאת, באמצעות מיסוי הכנסתו האמיתית של הנישום, שהיא ההכנסה בניכוי ההוצאות שהוצאו לשם הפקתה. אם נישום אינו רשאי לנכות הוצאה שהוציא בייצור הכנסתו, שקול הדבר להטלת "מס ביתר", שכן הכנסתו הנלקחת בחשבון לצורך קביעת החיוב במס גבוהה מהכנסתו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-40074 קינן נ' פקיד שומה חולון

האמיתית (ראו ע"א 1527/97 אינטרביילדינג חברה לבנין בע"מ נ' פקיד שומה ת"א-1, פ"ד נג(1) 699, 717 (1999); ע"א 4243/08 פקיד שומה גוש דן נ' ורד פרי, פסקה 17 (30.4.09); ע"א 10691/06 שריג אלקטריק בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1, פסקה 18 (23.1.11)).

הכלל הוא, כי על הטוען לקיומה של הוצאה הנטל להוכיחה מפני שהוא "המוציא מחברו" במצב זה (ראו ע"א 4125/90 ענבר נ' פקיד השומה, גוש דן, פ"ד מח(2) 383, 392 (1994); ע"א 2082/92 שחם נ' פקיד שומה תל אביב 2 (1994); עניין גני עופר, עמ' 323-324; ע"א 6726/05 הידרולה בע"מ נ' פקיד שומה ת"א 1, פסקה כ"ד (5.6.08)). מאחר שספרי המערער לשנת 2005 נפסלו, מוטל על המערער בעניינו הן נטל השכנוע והן נטל הבאת הראיות ועליו לפתוח בהבאת הראיות ולשכנע באמיתות טענותיו (ראו רע"א 3646/98 כ.ו.ע. לבנין בע"מ נ' מס ערך מוסף, פ"ד נז(4) 891 (2003)). מכאן, שעל המערער, הטוען להוצאות מותרות בניכוי למתווכי המשנה, להוכיח קיומן של הוצאות כאמור שהוצאו לצורך ייצור ההכנסה, לרבות את שיעורן, ולהניח את התשתית העובדתית הנדרשת באמצעות הצגת מסמכים ותיעוד רלבנטי, שרק מהם ניתן ללמוד על ביצועה של ההוצאה ועל היקפה (ראו והשוו לע"א 468/01 חטר-ישי נ' פקיד שומה ת"א 4, פ"ד נח(5) 326, 334 (2004)).

כפי שיובהר להלן, לא מצאתי כי בעניינו עלה בידי המערער להוכיח, כי ההוצאות שדרש בניכוי הוצאו בייצור הכנסתו.

4. האמנם הוכיח המערער כי ההוצאות שעליהן דיווח הוצאו בייצור הכנסתו

א. על גרסת המערער – כללי

עוד בטרם אדרש באופן פרטני להוצאות הנטענות שעליהן דיווח המערער במסגרת דו"ח רווח והפסד לשנת 2005, מן הראוי להקדים ולהתייחס לגרסתו של המערער ביחס לעסקת התיווך בכללותה, באשר גרסה זו מעוררת תמיהות, וזאת בלשון המעטה;

כאמור, המערער הינו טכנאי מיזוג אוויר במקצועו. לגרסתו, בזמן שעבד בהתקנת מזגנים במשרדי DHL נודע לו באקראי ממר גולדשטיין, מנהלה של אזימוט, אשר הועסק אף הוא באותה שעה במשרדי DHL לצורך ביצוע עבודות חשמל, כי DHL מחפשת משרדים חדשים. או אז, נוצר קשר בין המערער לבין מר קובי מימון מאיירפורט סיטי, וזאת באמצעותו של מר כהן, מנהלה של קשת מדיה, אשר אפשר את סגירת העסקה, כאשר לצורך כך מיהר המערער להוציא רישיון תיווך. ובלשונו (פרוטוקול מיום 30.12.13, עמ' 12 ש' עד עמ' 14 ש' 21):

"עסקה מול DHL חברה לשילוח שנמצאת באזור התעשייה אזור ואיירפורט סיטי של קובי מימון ש-HDL עברו לשכירות באיירפורט סיטי, טל גולדשטיין עבד ב-DHL נתן להם עבודות חשמל, הוא הכניס אותי, לי היה עסק במיזוג אוויר ולתת להם שירות של מיזוג אוויר, כך נוצר הקשר. DHL רצו לעבור מאזור התעשייה כי הייתה מולם משחטה, וערן יצר את הקשר עם קובי מימון. חיפשנו בשוהם, עד שמצאנו. ש. מה גודל השטח שהיו צריכים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 40074-01-10 קינן נ' פקיד שומה חולון

1 ת. 10000 מ"ר. עוד 20000 מ"ר חניון שקובי היה בונה להם את זה מההתחלה ואת זה
2 היו שוכרים.
3 ש. לא ברור לי הקשר, אתה טכנאי מיוזג אוויר פתאום החשמלאי שלהם אמר יש
4 מתווך.
5 ת. לא הייתי מתווך. נכנסתי לתיווך ברגע שידעתי שיש את הביקוש שטל גולדשטיין
6 אמר שהם מחפשים מקום לעבור, הוא מסר לי את האינפורמציה הזו תוך כדי הייתי
7 רק בתחילת הדרך עם DHL אז הוצאתי את הרישיון ואני היחיד שהיה לו את רישיון
8 התיווך ועשיתי את העסקה מול DHL וקובי מימון.
9 לשאלת בית המשפט: אתה אומר שאתה היחיד שהיה לו רישיון תיווך.
10 ת. הוצאתי את הרישיון תיווך בגלל העסקה. לא יכולתי לעשות את העסקה אם לא
11 הייתי מוציא רישיון תיווך.
12
13

14 בניגוד לכך, בתצהיר, הצהיר המערער (בסעיף 5) כי פנה לעסוק בתיווך עקב התדרדרות במצבו
15 הבריאותי, עשה רישיון תיווך, ורק אז פנה לחסרים שיסייעו בידו בתחום: "בשל מצבי הבריאותי
16 המתדרדר, נאלצתי לנסות להחליף מקצוע, למדתי תיווך מקרקעין, ואף קיבלתי רישיון לעסוק
17 בתיווך מקרקעין" ובהמשך (בסעיף 6 לתצהירו): "נעזרתי בתמימותי בחברים ובקשרים שהיו לי
18 באותה תקופה..."
19

20 היינו, בניגוד לעדותו בבית המשפט, בתצהירו הצהיר המערער על השתלשלות הפוכה, פנייה לתיווך
21 עקב התדרדרות במצב בריאותו, הוצאת רישיון תיווך, ורק אז פניה לחברים שיסייעו לו בתחום.
22 בחקירתו במס הכנסה (מיום 12.12.07) חזר תחילה על הדברים שאמר בתצהירו (עמ' 2 ש' 25)
23 ובהמשך ציין כי כבר למד תיווך ואז הוצעה לו העסקה (שם, בש' 46). גם עניין זה משליך על
24 מהימנותו.
25

26 לעניין העסקה עצמה ממשיך המערער ומעיד (שם):

27 "ש. מתי פונים אליך.
28 ת. אני עסקתי במיוזג אוויר, טל גולדשטיין פנה אלי ואמר לי שהם מחפשים לעבור
29 מקום, לשנות מקום, אז אמרתי אוקי, דרך ערן יצירתי קשר עם קובי מימון באיירפורט
30 סיטי, חיפשתי בכל מיני מקומות, שוהם, אשדוד, ערן אמר לי שקובי מימון בונה
31 באיירפורט סיטי בונה להם מקומות ומשכיר להם. אז זה התאים ל- DHL פניתי
32 לאלון טייכטל סמנכ"ל הכספים של DHL. זה התחיל בשנת 2004 והעסקה נמשכה
33 עד שנת 2005 ותוך כדי הוצאתי את הרישיון, בסוף שנת 2004. אם הרישיון חודש יוני
34 2011, אז הוצאתי ביוני 2004.
35 ש. התעודה שצירפת היא מיום 23.6.11 עד 31.12.11 היא לחצי שנה.
36 ת. יכול להיות ששילמתי אותה באיחור.
37 ש. אם שילמת באיחור אז יכול להיות שזה לא מיוני.
38 ת. אני יכול להוציא ולבדוק בדיוק.
39 ש. כמה זמן לוקח קורס תיווך.
40 ת. סופ"ש למדתי בבית והלכתי למבחן והוצאתי.
41 המשך חקירה: למה טל גולדשטיין היה צריך אותך ולא הוציא בעצמו רישיון תיווך.
42 ת. תשאל אותי.
43 ש. הגרסה נשמעת מופרכת אתה עוד לא מתווך, חברת HDL הולכת לעשות עסקה
44 במיליונים מחכה למישהו שאין לו רישיון תיווך וכל זה כי טל גולדשטיין מגיש על
45 מגש כסף עסקה.
46

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-40074 קינן נ' פקיד שומה חולון

1 ת. כנראה שהמקום התאים להם, עובדה שיש עסקת תיווך.
2 ש. איך הגעת למקום באירפורט סיטי.
3 ת. דרך ערן כהן, הוא לקח אותי לפגישה עם קובי מימון, גם קובי מימון נחקר במס
4 הכנסה ולא העברתם את החקירה לביהמ"ש, אני הגעתי לקובי מימון דרך ערן כהן.
5 ש. ערן כהן מה הוא עושה.
6 ת. הוא מתעסק בכל מיני חברות.
7 ש. איך אתה מכיר אותו.
8 ת. דרך חבר מכפר סבא.
9 ש. מי החבר.
10 ת. דודו חדד, הוא מנווה ימין.
11 ש. מה דודו עושה.
12 ת. הוא התעסק אתו בכל מיני חברות, סטוקים. אני מכיר את חדד אישית בגלל שהוא
13 אבא של הכלה של השכן שלי.
14 ש. אז זה מישו שיש לו כל מיני חברות ערן כהן.
15 ת. הקשר שלו שהוא מכיר את קובי מימון והוא ידע שקובי מימון לקח כל מיני חברות
16 והעביר אותן לאירפורט סיטי לבנות להם ולהשכיר להם.
17 ש. ערן כהן מכיר את קובי מימון.
18 ת. כן, זה היה בשבת שישבנו אצל דודו בנווה ימין, אז דיברנו שהם מחפשים מקום,
19 דודו הציע לי להביא אותם לאזור התעשייה של אלפי מנשה, אז ערן קפץ ואמר שהוא
20 יכול לדבר עם קובי מימון.
21 ש. למה קובי מימון היה צריך אותך אם ערן כהן הציג לו את השטח.
22 ת. אני מביא את העסקה דרך DHL
23 ש. עשית איזה שהוא הסכם עם ערן כהן.
24 ת. לא. גם עם טל גולדשטיין לא עשיתי הסכם.
25 ש. איך, אתה פוגש אדם ביום שבת שאתה לא מכיר, מדובר בעסקת תיווך גדולה.
26 ת. לא, אני איש עבודה, כל החיים שלי אני עובד עם עבודת כפיים, לא היה לי ניסיון,
27 זו הייתה העסקה הראשונה."
28

29 לטעמי, גרסת המערער, כמפורט לעיל, מעוררת תהיות לא מעטות והעדרם של הסכמים בכתב
30 המעגנים את התחייבויות הצדדים אך מעצימה את הרושם האמור. כפי שצינתי, גם הגרסה לגבי
31 לימודי התיווך והוצאת רשיון התיווך תמוהה וסותרת את האמור בתצהיר המערער עצמו. הדברים
32 מקבלים משנה תוקף שעה שבידי המערער גם אין כל הסכם בכתב המעגן את התחייבות DHL
33 ואירפורט סיטי לשלם לו את דמי התיווך בגין העסקה, הגם שמדובר בעסקה בהיקף של מיליוני
34 שקלים.
35

36 המערער נחקר בעניין זה, כך (שם, עמ' 15 ש' 2 עד עמ' 16 ש' 8):

37 "ש. גם עם DHL לא היה הסכם.
38 ת. לא.
39 ש. מה היקף העסקה ומה הרווח שלך.
40 ת. העסקה הייתה 1.2 מיליון ₪ + מע"מ. עסקת תיווך זה חודש שכירות מ- DHL
41 וחודש שכירות מאירפורט סיטי. עם ערן אנו 50,50 בעסקה כי הוא הביא את קובי
42 מימון וזה היה הסיכום שלי איתו בעל פה. מתוך ה- 50 שלי – 25% לטל גולדשטיין..
43 ...
44 ש. קודם שאלתי אותך להיקף העסקה אמרת מיליון 200. כמה אחוזים קיבלת עבור
45 התיווך.
46 ת. חודש שכירות.
47 ש. מתוך כמה חודשי שכירות.
48 ת. הם שכרו ל-10 שנים עם אופציה ל-10 שנים. התיווך נמדד לפי חודש שכירות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-40074 קינן נ' פקיד שומה חולון

ש. אז מה היה היקף העסקה בסכום.
ת. חודש שכירות 600 אלף ₪ + מע"מ כפול 12 חודש לאורך 10 שנים. לקחתי מ-DHL חודש ומאירפורט סיטי חודש, לכן זה היה מילון 200.
ש. איך עסקה בעשרות מיליוני שקלים אין שום מסמכים.
ת. הכל בעל פה.
ש. גם בינד לבין DHL
ת. לא החתמתי אף אחד, במשך שנה וחצי פגישות ולא החתמתי אף אחד.
ש. בין DHL לקובי מימון יש הסכם שכירות.
ת. בוודאי.
ש. כתוב שם מי המתווך.
ת. לא כתוב בהסכמים מי המתווכים, כתוב להם בחשבונית שהוצאנו להם כתוב. יש את החשבונית שלי. אני יכול להמציא החשבוניות עבור הסכם תיווך בין DHL לאירפורט סיטי.
ש. למה אם אין הסכם. אני קונה דירה אני חותמת למתווך שאני קונה דרכו אחרת אני יכולה לעקוף אותו, אתה רוצה שאני אאמין ש-DHL לא חותמים איתך שום דבר ובכל זאת משלמים 600 אלף ₪.
ת. שילמו לי למרות שלא היה הסכם. עובדה ששילמו לי. יש לי את העברות הבנקאיות של DHL לחשבון."

בהמשך חקירתו של המערער אף הסתבר, כי הוא כלל אינו בטוח האם דמי התיווך שקיבל משקפים דמי שכירות לתקופה בת חודשיים, כפי שהעיד בתחילה, או שמא הם משקפים דמי שכירות לתקופה בת ארבעה חודשים, כפי שצוין בחשבונית שקיבל מאזימוט וכפי שהעיד בחקירתו לפני פקיד השומה (נספח 4 לתצהיר המשיבה, עמ' 4 ש' 93-94). המערער נחקר בעניין זה, כך (שם, עמ' 17 ש' 21-2):

"בנספח 2 לתצהיר המשיב הוא צרף את החשבונית של חב' אזימוט לאחר פסיקת בורות.
ת. זה לא היה בורות אלא לאחר מו"מ.
ש. בחשבונית רשום 4 חודשי שכירות.
ת. ראיתי את זה ושאלתי את עורך הדין שלי. רק אתמול ראיתי את החשבונית הזו. שאלתי אותו מה זה 4 חודשי שכירות ומה זה לאחר בורות.
ש. מפנה לנספח 4 לתצהיר המשיב בעמ' 4 בהודעה ש' 93, אמרת שקיבלת סך של חודשיים מכל צד. קודם אמרת חודש ובחשבונית כתוב 4 חודשים.
ת. אני קיבלתי בסה"כ 600 אלף ₪.
לשאלת ביהמ"ש: כמה שולם בכלל לפני החלוקות לכל הצדדים. כמה שולם דמי תיווך כולל הכל משני הצדדים.
ת. אני לא זוכר לפני 8 שנים, אני זוכר בסביבות מיליון ו-200.
ש. אמרת לנו שמיליון ו-200 זה שני חודשי שכירות, כל אחד על סך 600 אלף ₪ ואפילו עשית לנו חשבון שהיקף העסקה הוא 600 אלף ₪ לחודש כפול עשר שנים. עכשיו אתה אומר שזה בעצם 300 אלף ₪ לחודש ומיליון ו-200 זה 4 חודשי שכירות.
ת. זה כל כך מהותי? אני לא זוכר. אני אומר שסה"כ העסקה הייתה מיליון ו-200.
ש. אמרת שזה חודש מכל צד. אתה רואה את הפרוטוקול אתה רוצה לתקן, זה היה 4 חודשים, חודשיים מכל צד.
ת. זה לא עניין לשקר במשהו, יש לי את זה בחשבונית, יש לי חשבונית שיצא, כתוב אם זה חודש או שני חודשים, זה 8 שנים, אני גורר את המשפט הזה 8 שנים."

הגם שאין מחלוקת בין הצדדים בענייננו, כי אכן התקבל תקבול בידי המערער בסכום הנטען על ידו כדמי תיווך, הרי שלטעמי גרסתו של המערער כמכלול מעוררת תהיות לא מעטות. תהיות אלה אינן תורמות למהימנות גרסתו של המערער.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-40074 קינן נ' פקיד שומה חולון

אציין, כי תהיות אלה אך התעצמו לנוכח מסמך שהוצג לפני על ידי המערער במהלך חקירתו הנגדית, שבאמצעותו ביקש לבסס את גרסתו כי גורם נוסף, שלישי במספר, דרש נתח מדמי התיווך שקיבל במסגרת העסקה. באותו מסמך, מיום 4.11.04, אשר נושאו הוא **"בניין DHL ב Airport-City"**, מודיעה איירפורט סיטי למר שאול כתאב, מנכ"ל מליאור החזקות בע"מ, כך (הוגש וסומן ת/1):

"בהמשך למכתבנו מחודש יוני 2004 ולמען הסדר הטוב הרינו להודיע כי תמה התקופה הקובעת לחתימת הסכם בינינו לבין DHL ולפיכך לא תהיו זכאים לעמלה במידה ותיחתם עסקה עם DHL בעתיד."

המערער נחקר על ידי בית המשפט ביחס למסמך זה, כך (שם, עמ' 15 ש' 18-20):

"לשאלת ביהמ"ש: מה שעולה מהמסמך הזה שלמעשה היו מגעים קודמים בין DHL לאיירפורט סיטי עם אותו כאתב שהיה להם תאריך. קובי מימון לא היה ממחר לשלם לנו אם היו מגעים עם מישהו אחר."

למותר לציין, כי תשובתו של המערער אינה מניחה את הדעת ביחס למעורבותו של גורם נוסף זה בעסקה ויש בה אך כדי להעצים את התהיות ביחס לגרסתו כולה.

כאן המקום לציין, כי ניסיונו של ב"כ המערער לטעון בדיעבד בסיכומיו, כי המערער נטל תרופות מטשטשות אשר השפיעו על תפקודו במועד חקירתו לפני, נועד לכישלון. ככל שהמערער לא היה כשיר למתן עדות, היה עליו להודיע על כך לבית המשפט ולהציג חוות דעת רפואית שתתמוך בכך. הדברים מקבלים משנה תוקף, מקום שעוד במסגרת הדיון מיום 30.12.13 נשמעה לפני טענה דומה, וזאת ביחס למצבו הרפואי של המערער במהלך דיוני השומה, תוך שב"כ המערער ביקש להגיש אישורים רפואיים. בתגובה לאמור הורתי, כך:

"אם המערער רצה להתבסס על כך שלאורך כל התקופה היה מטושטש היה צורך להגיש מראש חוות דעת רפואית ולאפשר לב"כ המדינה לחקור את הרופא. לא ניתן להגיש את המסמכים בצורה כזו ואיני רואה גם רלבנטיות להליך שלפני."

מכאן, שבניגוד לנטען בסיכומי המערער, לא מצבו הרפואי של המערער הוא שהביא לפרכות שבגרסתו.

כשאלו הם פני הדברים, ושעה שגרסת המערער הינה מלכתחילה בעייתית, וזאת בלשון המעטה, ניתן היה לצפות כי המערער יבקש להעיד את הגורמים השונים שאזכר בעדותו, ובמיוחד את ה"ה כהן וגולדשטיין. ואכן, בגדרי קדם המשפט שהתקיים לפני ביום 12.9.13 התרתי למערער להעיד מטעמו את ה"ה כהן וגולדשטיין, תוך שהורתי למערער להמציא את הזימון לעדים אלו במסירה אישית. המערער, שלא הצליח להמציא את הזימון לעדים אלו במסירה אישית, כך לטענתו, פנה לבית המשפט רק ביום 25.12.13, כחמישה ימים לפני מועד שמיעת ההוכחות, בבקשה לקביעת מועד דיון נוסף לצורך העדתם של עדים אלו. בנסיבות האמורות, ומשהניסיון להמציא את הזימון לעדים אלו כשל עוד בראשית חודש אוקטובר מבלי שהמערער טורח לפנות לבית המשפט בבקשה מתאימה, דחיתי בקשה זו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 40074-01-10 קינן נ' פקיד שומה חולון

מובן, כי התנהלות זו של המערער מוכיחה, כי בקשתו לזמן עדים אלו נעשתה מהשפה אל החוץ.

מכל מקום, המערער גם לא ביקש להעיד עדים אחרים שאותם אזכר בעדותו. תחת האמור, העיד המערער אך ורק את רואה החשבון שלו, מר אסף אצלן, אשר לגרסתו של המערער שימש גם כרואה החשבון של מר כהן, בדק את ההתחשבות בין הצדדים כולם ואישר את התשלומים למתווכי המשנה (ראו סעיפים 9 ו-17 לתצהירו של המערער). אולם, עדותו של מר אצלן לא תרמה במאומה לביסוס גרסת המערער, באשר מר אצלן העיד, כי אך ערך את הדו"ח עבור המערער, כי לא הייתה לו כל נגיעה לעסקאות נשוא ענייננו, כי למעשה הוא הסתמך על החשבוניות שהוצגו לפניו על ידי המערער וכי אין כל אמת בהצהרות המערער, כמפורט בסעיפים 9 ו-17 לתצהירו, ובלשונו (פרוטוקול מיום 30.12.13, עמ' 11 ש' 32-7):

"ש. עסקת הנדל"ן המדובר כאן רק בשנת 2006 שמעת עליה.
ת. שאשר הגיע למשרד וביקש שאני אייצג אותו.
ש. העסקה נערכה בשנת 2005.
ת. בשנת 2005 הגשנו דוח למס הכנסה וההכנסות וההוצאות שהיו רלבנטיות לאותה שנה נכללו בדוח הזה.
ש. את הדוח לשנת 2005 מילאת בסוף 2006.
ת. כל דוח לשנה מסוימת מוגש בשנה שלאחריה.
ש. האם בזמן אמת שנערכה עסקת התיווך היית מעורב.
ת. לא, לא היינו מייצגים.
ש. ביקשו להכיר בשתי הוצאות, הוצאה ראשונה של חב' אזימוט בסך 265,000 ₪.
ת. בגלל שכל המסמכים נלקחו מאיתנו אני לא יכול להגיד לך איזה מסמכים ראיתי בשנת 2006. אבל כיוון שזה נכנס לדוח אני מניח שהמסמכים הוצגו בפנינו.
ש. אני אומרת לך שגם לצרכי ההליך כאן פרט לחשבונית שהוצגה על שם אזימוט נספח 2 לתצהיר המשיב, לא ראינו אסמכתאות נוספות. האם ראית שהסכום הזה באמת שולם לאזימוט.
ת. אני רואה את זה ביחד איתך, ברגע שמופיעה חשבונית מס ואין אסמכתא לקבלה או תשלום כלשהו אז על סמך המסמך הספציפי הזה אתה לא יכול לראות אם היה תשלום אבל אני לא יודע אם היו מסמכים אחרים. אין לנו גם שום קשר לחברת אזימוט, אנו לא ייצגנו בשום שלב בעבר חברה בשם אזימוט.
ש. מפנה למה שהוגש כעת על ידי המערער חשבונית של קשת מזדה, האם כאן ראית איזה שהם אסמכתאות לתשלום.
ת. באותו היגיון של התשובה הקודמת. בחשבונית מס ברגע שאין קבלה או אמצעי תשלום כלשהו אתה לא יכול להסיק מסקנה לגבי תשלום.
ש. בסעיף 9 ו-17 לתצהיר המערער הוא אומר שאתה היית אמור לבדוק את העסקה.
ת. אין לי שום קשר לעסקה, בוודאי שאני לא יכול לבדוק עסקה שכבר בוצעה ונסתיימה. אני חושב שאין משמעות למה שהוא אמר בתצהיר. אין שום קשר לאמירות אלה, לא הייתי קשור לעסקה הזו בשום צורה".

להימנעות מהצגת ראיות והבאת עדים קיים משקל ראייתי בלתי מבוטל, ולעניין זה יפים הדברים שנקבעו על ידי כב' השופט ס' גובראן בע"א 9656/05 שוורץ נ' רמנוף חברה לסחר וצידוד בניה בע"מ, בפסקה 26 לפסק הדין (2008):

"לעיתים, הדרך שבה מנהל בעל דין את עניינו בבית המשפט הינה בעלת משמעות ראייתית, באופן דומה לראיה נסיבתית, וניתן להעניק משמעות ראייתית לאי הגשת ראיה. התנהגות כגון דא, בהעדר הסבר אמין וסביר -

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-40074 קינן נ' פקיד שומה חולון

פועלת לחובתו של הנוקט בה, שכן היא מקימה למעשה חזקה שבעובדה, הנעוצה בהיגיון ובניסיון חיים, לפיה דין ההימנעות כדין הודאה בכך שלו הובאה אותה ראיה, היא הייתה פועלת לחובת הנמנע ותומכת בגרסת היריב. בדרך זו ניתן למעשה משקל ראייתי לראיה שלא הובאה."

כמו כן, באופן דומה נקבע בע"א 548/78 שרון נ' לוי, פ"ד לה (1) 760, 736 (1980):

"...כלל הנקוט בידי בתי המשפט מימים ימימה, שמעמידים בעל-דין בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראיה, שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראיה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לו לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה הראיה, הייתה פועלת נגדו. כלל זה מקובל ומושרש הן במשפטים אזרחיים והן במשפטים פליליים, וככל שהראיה יותר משמעותית, כן רשאי בית המשפט להסיק מאי-הצגתה מסקנות מכריעות יותר וקיצוניות יותר נגד מי שנמנע מהצגתה."

(ראו גם ע"א 2275/90 לימה חברה ישראלית לתעשיות כימיות בע"מ נ' רוזנברג, פ"ד מז (2) 605, 615 (1993); ע"א 8385/09 המועצה המקומית סאג'ור נ' סונול ישראל בע"מ (2011)).

ומכאן, לבחינה פרטנית של ההוצאות שהוציא המערער, כך לטענתו, בייצור ההכנסה;

ב. הוצאה בסך 265,000 ₪ לאזימוט

כאמור, המערער טוען, כי הוא שילם למר טל גולדשטיין, באמצעות אזימוט, סך 265,000 ₪ בגין חלקו של מר גולדשטיין בעסקת התיווך, כאשר לעניין זה הוא מתבסס על חשבונית שהוציאה לו אזימוט ביום 30.12.05 (נספח 2 לתצהיר המשיבה). ואולם, לבד מהצגת החשבונית לא הציג המערער כל ראיה לביסוס טענתו, כי הסכום הנקוב בחשבונית אכן שולם לאזימוט. יש לציין, כפי שכבר צוין לעיל, כי באופן תמוה נכתב על גבי החשבונית האמורה, כך (נספח 2 לתצהיר המשיבה):

"50% עמלת תיווך מ 4 חודשי שכירות עם חברת תנובות קשת בע"מ ו (DHL) (די.אד. אל) לאחר פסיקת בוררות סופית והחלטה מ.צ.ב הסכם סופי מתאריך 30.12.05"

בפי המערער לא היה כל הסבר על שום מה נזכרה הבוררות למול קשת מדיה על גבי החשבונית שקיבל מאזימוט (שם, עמ' 17 ש' 27-34):

"ש. אתה מבקש לנכות שתי הוצאות, אני שואלת על אזימוט, 265,000 ₪ אתה אומר שזה שירות שטל גולדשטיין מנהל חב' אזימוט נתן לך.
ת. נכון. הוא נתן לי את האינופורמציה ש- DHL מחפשים.
ש. למה כתוב בחשבונית של אזימוט שהיתה בוררות אם לא הייתה בוררות.
ת. תשאל אותי. זה היה מו"מ.
ש. הוא כותב מצ"ב הסכם סופי מתאריך 30.12.05, איפה ההסכם הזה.
ת. זה כל הניירת שלקחו לחקירות. בקשתי את החקירות ואמרו לי אחרי שאני אסיים את הכופר, סיימתי את הכופר רק לפני חודש..."

מכל מקום, מר גולדשטיין, אשר זומן לחקירה בפני פקיד השומה, טען בחקירתו, כי החשבונית שמסר למערער, בסך 265,000 ₪ הינה פיקטיבית, כי לא עמדה מאחוריה כל פעילות עסקית וכי היא נמסרה למערער על פי בקשתו של האחרון. מר גולדשטיין הבהיר, כי המערער התחייב לשלם לו את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-40074 קינן נ' פקיד שומה חולון

סכום המע"מ בגין החשבונית וסך 50,000 ₪ נוספים, כשבפועל שולם לו סכום המע"מ בלבד. ובמילותיו הוא (נספח 3 לתצהיר המשיבה, עמ' 7 ש' 169-175):

"החשבונית הזו היא חשבונית לא נכונה, אני לא הייתי שותף של אשר קינן בעסקת הנדל"ן הזו, הוא ביקש ממני להוציא את החשבונית בכדי לנפח הוצאות אצלו זאת האמת שהייתה ואני הסכמתי לעשות את זה רק מבחינה כלכלית אשר שילם את המע"מ עבור החשבונית והוא הבטיח לתת לי עוד 50,000 ₪ עבור החשבונית, ועד היום הוא לא שילם לי על החשבונית הזו, אני את החשבונית הזו הכנסתי בספרים של שנת 2006 בגלל שהוא לא נתן לי כסף בהתחלה ולא היה לי כסף לשלם את המע"מ שהוא הבטיח לשלם לי."

ובהמשך חקירתו (נספח 3 לתצהיר המשיבה, עמ' 8 ש' 186-189):

"על החשבונית שהוצאתי לו הוא דיבר איתי בסוף שנה והוא אמר טל תוצא חשבונית אני אתן לך מע"מ ואני אתן לך עוד 50,000 ₪ ובגלל שמבחינה כלכלית היית על הפנים הסכמתי, הוא ביקש את [החשבונית] כי הוא רוצה הוצאות ואז שאלתי אותו אם הוא עשה עסקה והוא ענה לי בגמגום."

בסעיף 17 לתצהירו הצהיר המערער, כי סכום החשבונית שולם לאזימוט במלואו, חלקו במזומן וחלקו בשיקים באמצעות חשבון הבנק שלו. כאמור, גרסה זו אינה עולה בקנה אחד עם גרסתו של מר גולדשטיין. גם דפי הבנק שצירף המערער כנספח ד' לתצהירו, מהם עולה כי בשנת 2005 אמנם נמשכו מחשבונו סכומים שונים במזומן, אינם יכולים לבסס את גרסתו מקום שלא הוכח לאן הועברו אותם סכומים. באותו האופן, לא ניתן לבסס כל מסקנה על ספחי השיקים שצורפו כנספח ה' לתצהירו של המערער, ועל אלו הנוספים שהוצגו במהלך הדיון לפני, כשהשיקים עצמם אינם ולא ניתן לדעת מי המוטבים באותם שיקים ועל ידי מי הם נמשכו בפועל. יצוין, בהקשר זה, כי הגם שהמערער העיד לפני כי הוא יכול להציג את השיקים עצמם ללא כל בעיה, הם לא הוצגו (שם, עמ' 23 ש' 17-18). מכל מקום, הסכומים המצטברים מאותם ספחי שיקים שהוצגו לפני כלל אינם תואמים את סכום החשבונית והם מבססים, דווקא, את גרסתו של מר גולדשטיין, כפי שנמסרה לפקיד השומה, שלפיה כל שקיבל מהמערער הוא את סכום המע"מ בגין החשבונית והיא גם תואמת את כרטיס החו"ז של המערער בחברת אזימוט ממנו עולה, כי הסכום ששולם על ידי המערער לחברת אזימוט הוא סכום המע"מ הגלום בחשבונית בלבד, בסך 43,725 ₪ (ראו סעיף 8 לתצהירו של מר מונל בוינגיו, מפקח בפקיד השומה חולון). המערער נחקר בעניין זה, כך (שם, עמ' 23 ש' 21-31):

"ש. יש פה שלושה נספחים שכתוב עליהם על חשבון העסקה 50%, אחד על סך 16,500 ₪, השני על סך 16,500 ₪ והשלישי על סך 10,725 ₪.
ת. הכוונה היא לא 50% מהסכומים אלא הכוונה היא שהעסקה עצמה היא 50%."

ש. אתה כתבת על שלושה שיקים בפרטים 50% מהעסקה, שני הספחים הראשונים שעליהם זה כתוב הם על סך 16,500 ₪ שאתה משלם כאילו לגולדשטיין והשלישי הוא 10,725 ₪, יש עוד 4 תשלומים על סכומים שונים שלא כתוב לגביהם כלום. תסביר לי מה ההסכם עם טל גולדשטיין איך זה מסתדר עם איזה שהוא מספר. הסכום הסופי הוא 86,412 ₪. אמרת מקודם שאתה קיבלת מיליון ו-200 וטל קיבל רבע מזה, והחשבונית היא על 265,000 ₪, איך זה מסתדר."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-40074 קינן נ' פקיד שומה חולון

ת. ברור שזה לא מתחבר, חלק היו בעסקאות ברטר שעשיתי איתו, הבאתי לו
עבודות כמו עם שופרסל, מועצת הפועלים, כל עסקה הוא עובד בחשמל, כל
עסקה מכרז 4 מיליון ₪ מספיק שאני אקבל את התיווך, זה העסקאות."

ובהמשך (שם, עמ' 24 ש' 14-30):

"ש. נתת לטל גולדשטיין את כל השיקים במעמד אחד.

ת. לא.

ש. כמה פעמים נפגשתם.

ת. לא נתתי לו כל שיק לחוד, את הסדרה של השלוש שמופיע בנספח ה' נתתי
במעמד אחד ואת הארבעה האחרים במעמד אחר.

ש. זה משתלב עם הגרסה של גולדשטיין ששילמת את המע"מ זה השלושה
שמופיעים בנספח ה' והוא אומר בחקירה שלו שהבטחת לשלם לו עוד 50 אלף ₪
והשיקים הבאים הם 50 אלף ₪ שהיית צריך לשלם לו עבור החשבונית
הפיקטיבית.

ת. ממש לא.

ש. בנספח ה' מופיעים אותם נספחים שעליהם כתוב בפרטים על חשבון עסקה
עם איירפורט סיטי זאת אומרת שני נספחים של 16,500 ₪ ונספח אחד של
10,725 ₪ שזה המע"מ.

ת. כן.

ש. הנספחים הנוספים מגיעים לסכום של 40,725 ₪. אם זה לא ה-50 אלף ₪
שהבטחת לשלם לו לגרסתו אז על מה זה.

ת. חלק מהתשלומים ששילמתי לו והשאר היה בעסקאות ברטר.

ש. איפה הקבלות עבור התשלום.

ת. היו קבלות. טל גולדשטיין נתן קבלות."

כאמור, לא הוצגו כל קבלות ולמעשה לא הוצגה כל ראיה המבססת את גרסת המערער, כי אכן
שילם לאזימוט את הסכום הנקוב בחשבונית. זאת ועוד, וכפי שכבר ציינתי, מר גולדשטיין לא זומן
לעדות במועד ויש לזקוף מחדל זה לחובתו של המערער. משאלו הם פני הדברים, בדין קבע פקיד
השומה, כי אין להתיר בניכוי את ההוצאה בסך 265,000 ₪, אשר שולמה, כביכול, לאזימוט.

ג. הוצאה בסך 586,254 ₪ לקשת מדיה

כאמור, המערער טוען, כי הוא שילם לקשת מדיה סך 586,254 ₪ בגין חלקה של האחרונה בעסקת
התיווך, תוך שהוא מתבסס על חשבונית של קשת מדיה, אשר הוצאה, לטענתו, על רקע פסק בורר
שניתן נגדו בהליך בוררות בינו לבין מר כהן (כתב התביעה הוגש וסומן נ1א'; כתב ההגנה הוגש וסומן
נ1ב; פסק הבורר צורף כנספח 6 לסיכומי המערער והחשבונית צורפה כנספח 7 לסיכומי המערער).

בחקירתו לפני נשאל המערער על הליך הבוררות, ואולם לא היה בידו לספק ולו פרטים בסיסיים
ביחס להליך הבוררות, הגם שלשיטתו המדובר באירוע "טראומטי", אשר נוהל בניצוחם של גורמים
עברייניים. בכלל זה, התקשה המערער להשיב מי ניסח עברו את כתב ההגנה (נ1ב), כמה ישיבות
התקיימו לפני הבורר ומי סייע לו בהליך הבוררות (שם, עמ' 24 ש' 31 עד עמ' 25 ש' 3; עמ' 26 ש' 1-3),
וכפי שסיכם את הדברים בעדותו לפני (שם, עמ' 26 ש' 4-5):

"..לא יודע מה זה הבוררות הזו, לא זוכר, זה היה לפני 8 שנים. הייתי לבד אף
אחד לא עזר לי. לגבי כתב ההגנה, זה הדפסה רגילה אולי הבת שלי."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-40074 קינן נ' פקיד שומה חולון

מכל מקום, גרסתו של המערער שלפיה הסכום שאותו שילם לקשת מדיה נפסק לחובתו במסגרת הליך הבוררות אינה מתיישבת עם גרסתו כפי שנשמעה בתחילת עדותו לפני. אז, העיד המערער כי הוסכם מלכתחילה בינו לבין מר כהן, בעל פה, כי השניים יתחלקו בדמי התיווך שווה בשווה, וזאת לאחר שמר כהן, שאותו הכיר באופן מקרי באמצעות חברים, ניאות להכיר לו את מר קובי מימון מאיירפורסט סיטי (שם, עמ' 15 ש' 6-7). כשעומת המערער עם הסתירה בין גרסאותיו ביקש לחזור בו מגרסתו זו, תוך שעמד על כך כי ההסכמה לשלם למר כהן מחצית מדמי התיווך שקיבל הושגה רק בעקבות הליך הבוררות (שם, עמ' 16 ש' 18-21):

"לשאלת ביהמ"ש: אמרת לנו לפני דקה בפרוטוקול שאתה סיכמת עם ערן על 50/50.

**ת. לא, זה היה יותר מאוחר 50/50. הם נקבעו על ידי הבורר.
ש. אז אתה חוזר בך ממה שאמרת.
חוזר."**

עוד יש לציין, כי בכתב ההגנה שהמערער הגיש, כביכול, בגדרי הליך הבוררות, ציין המערער כי קשת מדיה היא אשר מסרה לו את המידע שלפיו DHL מחפשת מבנה להשכרה. זאת, בניגוד לגרסתו לפני, כי מידע זה הגיע אליו ממר גולדשטיין. יש לציין, כי גרסה זוהי לזו שצוינה בכתב ההגנה נשמעה מפי המערער גם במסגרת חקירתו לפני פקיד השומה (ראו נספח 4 לתצהיר המשיבה, עמ' 2 ש' 40-47; עמ' 6 ש' 154-161). משעומת המערער עם העובדה שהאמור בכתב ההגנה סותר את גרסתו שלפיה המידע האמור התקבל ממר גולדשטיין, השיב כי נפלה "טעות דפוס" בכתב ההגנה (שם, עמ' 25 ש' 6-11). ואולם, גם אם אניח כי אכן נפלה טעות דפוס בכתב ההגנה, כנטען, הרי שאין בכך כדי להסביר את הסתירה בין הגרסה שמסר המערער במסגרת דיוני השומה לבין הגרסה שמסר המערער במסגרת ההליך לפני.

למותר לציין, כי שלל הגרסאות והתשובות התמוהות של המערער בעניין זה אינן תורמות למהימנות גרסתו. הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שמביאים בחשבון את העובדה, כי הסכום שהושת על המערער בגדרי הליך הבוררות, בסך 600,000 ₪ בתוספת מע"מ, אינו תואם את הסכום הנקוב בחשבונית (ראו, בהקשר זה, את חקירתו הנגדית של המערער, שם, עמ' 26 ש' 14-17).

בסעיף 12 לתצהירו הצהיר המערער, כי במהלך הליך הבוררות הוא משך כספים במזומן מחשבון הבנק שלו, אשר חלקם הועברו למשמורת בידי הבורר עד לסיום הלך הבוררות. עוד הצהיר המערער, בסעיף 13 לתצהירו, כי לאחר סיום הליך הבוררות הוא שילם את יתרת הפרשי התשלום במזומן ובשיקים. לתמיכה בגרסתו הפנה המערער לדפי חשבון שצורפו כנספח ד' לתצהירו ולספחי השיקים שצורפו כנספח ה' לתצהירו. אולם, כפי שכבר ציינתי, דפי הבנק שצירף המערער לתצהירו אינם יכולים לבסס את גרסתו מקום שלא הוכח לאן הועברו אותם סכומים והדברים שנאמרו לעיל ביחס לספחי השיקים נכונים גם עתה. אוסיף, כי משיכות הכספים בוצעו ממילא בשנה שקדמה לפסק הבוררות וכי בחקירתו לפני פקיד השומה העלה המערער גרסה שונה בתכלית, לפיה כל הסכום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-40074 קינן נ' פקיד שומה חולון

שנפסק נגדו בגדרי הליך הבוררות שולם למר כהן במזומן, במעמד הבורר (ראו נספח 4 לתצהיר המשיבה, עמ' 8 ש' 195-196 ; עמ' 11 ש' 301-304). כך שממילא, תמוהה גרסתו של המערער גם בעניין זה.

כשאלו הם פני הדברים, ושעה שהמערער לא הציג כל ראיה המבססת את גרסתו שלפיה הסכום הנקוב בחשבונית אכן שולם לקשת מדיה, הרי שבדין קבע פקיד השומה, כי אין להתיר בניכוי את ההוצאה בסך 586,254 ₪, אשר שולמה, כביכול, לקשת מדיה.

הנה כי כן, בדין קבע פקיד השומה כי אין להתיר בניכוי את הסכומים שעל פי טענת המערער שולמו למתווכי המשנה, באשר המדובר בחשבוניות פיקטיביות. מאחר שמסקנת פקיד השומה שלפיה המדובר בחשבוניות פיקטיביות הינה מבוססת, ברי גם כי לא נפל כל פגם בהחלטתו לפסול את ספרי המערער. אשר על כן, יש לדחות את הערעור כולו.

5. לפני סיום – תשלום כופר אל מול הליך אזרחי

לפני סיום אציין, כי בגדרי הליך זה הועלתה גם הטענה, כי המערער ניאות לחתום על הסדר כופר עם המשיבה רק משום שהובטח לו כי לא יפתח כנגדו כל הליך, לא פלילי ולא אזרחי. עוד נטען, כי על המערער הופעל לחץ לחתום על הסדר הטיעון "מעכשיו לעכשיו". לאור האמור, כך נטען, ומששילם המערער כופר, יש לקבל את הערעור לאור התחייבות זו של שלטונות המס.

המשיבה טוענת מנגד כי יש לייחס משקל רב בהליך האזרחי לתשלום הכופר, המעיד על כך שהמערער ידע שההוצאות שדרש לא הוצאו בייצור הכנסתו. בסיכומי התשובה טען המערער כי תשלום כופר אינו צריך להשפיע על ההליך האזרחי.

ככלל, הגיון החיים מחייב כי תשלום כופר ישליך ולו במובן מסוים על ההליך האזרחי, שכן, סביר להניח שכלל, אדם לא יאות לשלם כופר, אם הוא סבור כי הדין עמו. עם זאת, מובן שאין בכך הוכחה חותכת כפי שמנסה המשיבה לטעון. פעמים רבות, כפי שטוען המערער לפניי, השיקולים בהגעה להסדר כופר הם שונים ובהם הרצון להמנע מהליך פלילי על ההשלכות הנלוות לו, העדר משאבים כלכליים ונפשיים לניהול הליך פלילי, שסופו יכול להיות אף מאסר ; כשלים ראייתיים המסכנים את יכולת המערער להוכיח את טענותיו ועוד שיקולים, שיכולים להצביע על כך שאדם עומד על גרסתו, אך מעדיף לבחור בתשלום כופר, ולנסות להוכיח את טענותיו במישור האזרחי.

על כן, לטעמי, יש לבחון את הסדר הכופר, ומדוע נחתם.

בענייניו, המערער לא העלה כל טענה שהיא בנוגע להסכם הכופר בהודעת הערעור (מיום 31.1.10). בנימוקי הערעור (שהוגשו ביום 20.5.10), טען כי חתם על הסדר הכופר משיקולים כלכליים. בסעיף

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 40074-01-10 קינן נ' פקיד שומה חולון

7.1 לנימוקי הערעור נאמר: "העובדה שהוטל ושולם חלק מהכופר אין בה להעיד על קיום עבירה אלא על כדאיות כלכלית, שכר טרחת עו"ד וביטול זמן, מול גמר הנושא בעלות נמוכה יותר". על טיעון זה חזק בקדם משפט לפני כב' השופט גדעון גינת, משציין בא כוחו, שם בעמ' 2 לפרוטוקול ש' 25: "שילם כופר על מנת לחסוך את הוצאות המשפט, בהליך הפלילי היו גובים סכום איקס + קצת, זה היה השיקול שלו". כאמור זה בהחלט יכול להוות שיקול, עם זאת, גם בעניין זה המשיך המערער ושינה את גרסתו.

ביום 26.9.11 החליף המערער את בא כוחו. באותו יום התקיים קדם משפט נוסף לפני כב' השופט גדעון גינת אליו הגיע המערער בעצמו, וציין לעניין הכופר (בעמ' 4 ש' 5) כי: "יש להם שיטות של מס הכנסה, הבטיחו לי שבכופר זה ייגמר".

בתצהירו העלה המערער שלל נימוקים מדוע חתם על הסדר הכופר. בסעיף 18 לתצהירו הוא מציין כי חוקרי מס הכנסה שכנעו אותו לחתום על הסדר כופר כדי לחסוך בהוצאות בגין ניהול הליכים משפטיים ולהמנע מפגיעה בשמו הטוב ובמשפחתו. בסעיף 19 לתצהירו הוא מציין כי שיקול מרכזי בחתימה על הסדר הכופר היה רצון להמנע מלהזכיר את הליך הבוררות שלטענתו התקיים, ולהעלות שוב לדיון את נושא חלוקת העמלות. בסעיף 21 הוא מציין שעשה כן בשל מצבו הכלכלי הבעייתי, וכבודו, שמנע ממנו לפנות לעזרת קרוביו לצורך קבלת ייעוץ מקצועי ראוי. יש להדגיש כי בתצהירו מפרט המערער את הנימוקים שהעלו לפניו חוקרי המס, ולא טען ולו ברמז כי לחצו עליו או הבטיחו לו דבר מה בתמורה לחתימה על הסדר הכופר.

התיק הועבר לדיון לפני ביוני 2013, ובקדם משפט שהתקיים ביום 12.9.13 עלה נימוק חדש לעניין חתימה על הסדר הכופר. הפעם נטען שהמערער עשה כן היות ואחיו הוא דמות מוכרת ולא רצה להביכו (בשורות 11-13 טען בא כוחו: **"בנוסף היות ובחקירה מרשי הסכים להודות ולשלם כופר, יש לו אח מוכר ואמרו שישמרו על השם הטוב שלו. הוא הסכים לשלם כופר. אמרו שלא יהיו עניינים אזרחיים ולא פליליים"**). בקדם המשפט השלישי נטענו לראשונה שתי טענות בעניין הסדר הכופר, שלא עלו בתצהיר המערער, על אף שתצהירו כלל פרק שלם בנושא זה. הטענה הראשונה הייתה שהמשיב חתם כדי לשמור על שמו הטוב של אחיו, והשניה כי הובטח לו כי אם ישולם כופר לא יתקיים גם הליך אזרחי בעניינו.

בחקירתו הנגדית (עמ' 19 לפרוטוקול ש' 29-31) חזר המערער על כך שהלחץ של מס בכנסה התבטא באיום לעצור אותו ולפרסם את הדברים, ובלשונו: **"הוא [החוקר במס הכנסה – מ' א' ג'] איים עלי במעצר. הוא אמר אם לא אקח אותך למעצר, פרסום, בגלל שאח שלי הוא מנכ"ל בנק הפועלים, אז הם חגגו על זה, זה היה אחד מהשיקולים"**.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-40074 קינן נ' פקיד שומה חולון

אולם באותו מעמד (עמ' 18 לפרוטוקול, ש' 17-24), העיד המערער שהסכים לשלם כופר כיון שלא רצה לספר לחוקרים על הבוררות שהתנהלה, לדבריו, ע"י גורמים בעולם התחתון (ע' 18 לפרוטוקול, ש' 17-24). גרסה זו של מעורבות העולם התחתון הועלתה לראשונה בבית המשפט, בבחינת עדות כבושה.

בהמשך עדותו, חזר לטענה הראשונה לפיה שילם כופר לאחר שהתייעץ עם חבר, יועץ מס ישראל אמיר, שהמליץ לו לשלם כופר ולסיים את ענייניו עם מס הכנסה, וחשב שבכך יסתיים העניין עם מס הכנסה כולו (ע' 19 לפרוטוקול, ש' 5-8). יש להדגיש כי אותו ישראל אמיר לא הובא לעדות.

הסדר הכופר לא הוצג ע"י המערער, שטען שלא נותר בידיו עותק מההסדר.

לאור כל האמור לעיל, ושלל הגרסאות, בחלקן כבושות ומאוחרות של המערער גם לעניין זה, אני דוחה גם את טענת המערער לפיה הסכם הכופר נחתם בעקבות לחץ לא לגיטימי של אנשי חקירות מס הכנסה, או בתמורה להבטחה לפיה לא ינוהל נגדו ולו הליך אזרחי. לאור האמור אין לבטל את השומה בשל הבטחה מנהלית.

בנוסף, מובהר בזאת במפורש כי הסכם הכופר לא נדרש לי כדי לבסס את חבות המערער, כפי שפורט לעיל ואף לא לתמוך במסקנה זו. על כן גם אם חתם המערער על הסכם הכופר, כפי שטען מלכתחילה, בשל סיבות כלכליות, וגם אם בנסיבות אלו אין לראות בהסדר הכופר משום הודאה או ראייה לכך שהיה סבור שדיווח שלא כדין, עדיין חיובו במס עומד.

6. סוף דבר

הערעור נדחה.

המערער ישלם למשיבה הוצאות משפט בסך 20,000 ₪. סכום זה יישא ריבית והפרשי הצמדה מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

ניתן היום, י"א אב תשע"ה, 27 יולי 2015, בהעדר הצדדים.

ד"ר מיכל אגמון-גונן, שופטת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 40074-01-10 קינן נ' פקיד שומה חולון

1
2
3
4
5
6
7

ד"ר מיכל אגמון-גונן, שופטת